

de samme Afgifter anslaaede til godt 48,900,000 Kr., altsaa omtrent 49 Millioner, og have indtil Januar inklusive indbragt 40,052,000 Kr., det vil sige $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere end i de tilsvarende 10 Maaneder i Fjor. Holde de to tilbageværende Maaneder, hvad de foregaaende 10 love — og det er der ingen rimelig Grund til at tvivle om, at de ville —, saa vil Indtægten af Told- og Forbrugsskatterne omtrent blive som budgetteret, saa her bliver der altsaa neppe noget Tab at notere. Ogsaa de øvrige Statsindtægter synes at gaa ret tilfredsstillende ind. Dette maa jeg dog udtale med meget Forbehold, thi, som sagt, et virkeligt Skøn derover kan først fældes nogle Maaneder frem i Tiden. Men et Fingerpeg om, at Aaret dog efter Omstændighederne har artet sig saa nogenlunde, turde det være, at vi i dette Øjeblik ligge med en Kassebeholdning paa over 40 Mill. Kr. Men Finanslovsforslaget for det kommende Aar viser jo en Underbalance paa godt 20 Mill. Kr., og enhver kan allerede se, at vi, inden vi faa den endeligt vedtagne Finanslov liggende for os, efter al Sandsynlighed ville være komne op over 21 Mill. Kr. Nu kan det ganske vist med nogen Rimelighed forudsiges, at Toldindtægterne i Finansaaret 1911—12 ville med flere Millioner overstige det Beløb, hvortil de ere budgetterede; hvis der ikke kommer en ny pludselig Vending nedad — og det er der ingen som helst Grund til at antage —, ville de blive nogle Millioner mere end det Beløb, hvortil de ere budgetterede, nemlig 44,816,000 Kr. Men til Gengæld kunne vi ikke lukke Øjnene for, at Tillægsbevillingsloven ogsaa for Finansaaret 1911—12 vil bringe nogle Millioners Merudgift, om ikke til andet, saa til Forrentning af Laan, enten disse Laan nu blive midlertidige eller faste.

Der er altsaa de stærkeste Grunde for, saa snart ske kan, at forøge Statsindtægterne og om muligt at skaffe nye Indtægtslove til betydelige Beløb vedtagne inden Udgangen af denne Samling, saaledes at Udbyttet af dem kan formindske det Underskud, vi med Sikkerhed kunne paaregne for det kommende Aar. Jeg udtalte ved Finanslovens første Behandling, at jeg ikke vilde kunne tilvejebringe nogen endelig Finansplan i Løbet af indeværende Aar, og jeg gav mine Grunde for, at dette var umuligt, men jeg lovede, at jeg, om muligt allerede i Aar, skulde fremsætte saadanne Forslag, som ikke oversteg de Beløb, jeg kunde se i hvert Fald vilde blive fornødne, som ikke vilde virke i nogen

særlig Grad trykkende eller kunde antages at volde stærk politisk Strid, og som ikke vilde gribe stærkt ind i vort bestaaende Skattesystem.

Det blev den Gang bebudet, at der i Samlingens Løb fra Regeringen vilde fremkomme Forslag om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, og det vil ogsaa i Dag ske. Dette Forslag er jo ikke noget Skatteforslag, det er blot et Forslag, der tilsigter at tilvejebringe en nødtørftig Forrentning af de betydelige Kapitaler, der ere anbragte i vort store Statsbanenet. Men jeg stillede ogsaa i Udsigt om muligt at fremkomme med egentlige Skattelove, der skulde forøge Statsindtægterne noget. Jeg tænkte der i Særdeleshed paa Stempeloven. Jeg tænkte mig Muligheden af ogsaa at kunne fremlægge en eller to andre Love. Det er dette, som sker her i Dag. Den højtærede Trafikminister vil fremlægge et Forslag om Forhøjelse af Jernbanetaksterne, der giver en Merindtægt af ca. 4,150,000 Kr., og jeg vil her fremlægge tre Skattelove, der give en Merindtægt af op mod $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Den første af de Love, jeg saaledes skal have den Ære at forelægge, er en Lov om *Afgift paa Dyrkning af Tobak*. Det er en Lov, der ikke har nogen direkte fiskal Betydning i den Forstand, at den forøger Statskassens Indtægter, thi, som bekendt, er den indenlandske Tobakdyrkning endnu saa lidet udviklet, at en Lov om Skat paa Dyrkningen af Tobak ikke kan give nogen nævneværdig Merindtægt for Statskassen. Dette Lovforslag tilsigter derfor alene at hindre, at en af Statens vigtigste Indtægtskilder, nemlig Tolden paa Tobaksblade og -stilke, altsaa Tolden paa Raatobak, delvis smuldrer bort, delvis gaar over paa private Folks Hænder. Jeg kaldte den en af Statens vigtigste Indtægtskilder. Det er den; thi ved Toldloven af 1908 ansloges denne Raatobakstold til at skulle indbringe ca. $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Den har ikke indbragt det endnu paa Grund af den Overgangstilstand, vi have befundet os i, med den stærkt forcerede Indførsel af Raatobak, delvis tilstrækkelig for flere Aar, som fandt Sted, umiddelbart forinden Toldloven traadte i Kraft, men der er ikke for mig nogen Tvivl om, at naar Forholdene komme til Ro, vil den indbringe dette Beløb og mere til. Nu er det jo saaledes, at den Toldforhøjelse, som blev vedtagen paa Raatobakken i 1908, er meget betydelig. Tolden gik op fra ca. 29 Øre pr. kg til 64 Øre, altsaa en Forhøjelse af 35 Øre pr. kg. Nu er det